

แนวทางการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ : มุมมองของนักวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์
Guidelines for Writing Research Articles for Publication in
National and International Academic Journals: Perspectives
of Social Science Researchers

จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

Jakkrapan Kittinorarat

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Master of Business Administration (Business Administration) Phranakhon

Rajabhat University

E-mail Jakkrapan@pnru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพและสามารถตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ โดยเน้นกระบวนการวางแผน การกำหนดโครงสร้าง การเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม และการสื่อสารผลการวิจัยอย่างชัดเจน รวมถึงการอ้างอิงตามหลักจริยธรรมทางการวิจัย วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการสังเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ของนักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ และการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมาตรฐานการเขียนบทความวิจัยและเกณฑ์ของวารสารวิชาการ

ผลการศึกษาพบว่า การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพต้องเริ่มจากการเลือกวารสารที่สอดคล้องกับสาขาวิชา การจัดทำเนื้อหาให้ตรงตามรูปแบบของวารสาร การใช้ภาษาที่ชัดเจน มีเหตุผลและหลักฐานสนับสนุน ตลอดจน

การเตรียมบทความให้ผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือและคุณภาพของงานวิจัย ประโยชน์จากบทความนี้คือการเป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยในการพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพ พร้อมส่งเสริมโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

คำสำคัญ: การเขียนบทความวิจัย, วารสารวิชาการ, การตีพิมพ์ผลงานวิจัย, จริยธรรมในการวิจัย, นักวิจัยด้านสังคมศาสตร์

Abstract

Writing a research article for publication in an academic journal is a crucial and challenging process for researchers. It requires careful planning, the selection of appropriate research methods, and clear and systematic communication of research findings. A research article published in a high-quality journal not only reflects the quality of the research but also contributes valuable new knowledge to the academic community. The peer-review process is a key factor that enhances the credibility and excellence of the research article.

However, researchers often face several challenges, such as selecting the appropriate journal, adhering to citation standards, and revising the article to meet the journal's requirements. This article emphasizes the importance of planning, structuring the foundation of a research article, effective writing and communicating research findings, properly conducting references

and bibliography according to research ethics, and selecting the appropriate journal to ensure the quality of the research article and its publication in a reputable journal.

Keywords: Research article writing, Academic journals, Research publication, Research ethics, Social science researchers

บทนำ

การเขียนบทความวิจัยถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งสำหรับนักวิจัยและนักวิชาการในการเผยแพร่องค์ความรู้และผลการวิจัยสู่สังคมวิชาการและสาธารณชน การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพสูงไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้นักวิจัยได้แบ่งปันความรู้ใหม่ ๆ แต่ยังเป็นเครื่องยืนยันถึงมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของงานวิจัยนั้น ๆ (Pyrzczak, 2019) นอกจากนี้ การได้รับการตีพิมพ์ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยอมรับและการพัฒนาอาชีพของนักวิจัยในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ

การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการมักผ่านกระบวนการ peer review ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ (Johnson, 2004) กระบวนการนี้ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้อ่านว่าบทความที่ได้รับการตีพิมพ์นั้นมีคุณภาพและมีความสำคัญต่อวงการวิชาการ การแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยทั่วโลกก็เป็นผลพลอยได้สำคัญที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์บทความวิจัย (Stoilescu & McDougall, 2010)

การวิจัยทางวิชาการเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Creswell, 2014) ผลลัพธ์จากการวิจัยจำเป็นต้องได้รับ

การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้อ่านทั้งในและนอกสาขาวิชาสามารถเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้ การเลือกใช้คำที่เหมาะสม การจัดเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และการใช้อุปกรณ์เสริม เช่น แผนภูมิหรือกราฟิก ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้บทความวิจัยมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย (American Psychological Association, 2020)

การเขียนบทความวิจัยนั้นมีความท้าทายหลายประการ ทั้งในด้านความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะการสื่อสารเชิงวิชาการ (Huebner, 2015) นอกจากนี้ การเลือกวารสารที่เหมาะสมกับเนื้อหาของบทความ การปฏิบัติตามมาตรฐานการอ้างอิง และการปรับปรุงบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก็เป็นความท้าทายที่นักวิจัยต้องเผชิญอยู่เสมอ (Obeagu et al., 2023) ความสำเร็จในการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการมีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาอาชีพของนักวิจัย โดยเฉพาะในด้านการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการและการยอมรับจากชุมชนวิชาการ (จำเนียร จวงตระกูล และคณะ, 2566)

ด้วยเหตุนี้ การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพจึงเป็นทั้งกระบวนการพัฒนาดตนเองและสร้างคุณูปการให้กับสังคมวิชาการและสาธารณชน บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวทางการเขียนบทความวิจัยเชิงคุณภาพจากประสบการณ์จริงของนักวิจัยในสาขาสังคมศาสตร์ โดยอ้างอิงทฤษฎี หลักการ และเกณฑ์การพิจารณาของวารสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ เพื่อช่วยให้นักวิจัยรุ่นใหม่สามารถเข้าใจและนำแนวทางไปปรับใช้ในการเขียนบทความของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและการเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่สู่สังคมในวงกว้าง

คุณค่าและความสำคัญของการเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัยเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาความรู้ทางวิชาการในทุกสาขาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน (Kajitnatitham, 2020) ประเด็นสำคัญของการเขียนบทความวิจัยมีดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิจัยใหม่และสร้างองค์ความรู้ เนื่องจากบทความวิจัยเป็นช่องทางหลักที่นักวิจัยใช้เผยแพร่ผลการศึกษามีความใหม่และยังไม่เคยมีการนำเสนอมาก่อน ทำให้เกิดความรู้ใหม่และเป็นฐานของการวิจัยต่อยอดในอนาคต (Pyrzczak, 2019) การมีบทความวิจัยที่มีคุณภาพช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งในหัวข้อนั้น ๆ และผลักดันให้สาขาวิชาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

2. การเสริมสร้างฐานความรู้และการต่อยอด ทั้งนี้เมื่อบทความวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ความรู้และผลการวิจัยจะถูกใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป (Stoilescu & McDougall, 2010) การสะสมองค์ความรู้จากบทความวิจัยหลายชิ้นยังช่วยสร้างความเชื่อมโยงและนำไปสู่การพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ รวมถึงการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในทางปฏิบัติ (Lo, Liu, & Wang, 2014)

3. การรับรองคุณภาพผ่านกระบวนการ peer review เนื่องจากการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพต้องผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) ซึ่งช่วยประเมินคุณภาพและความถูกต้องของงานวิจัย กระบวนการนี้ช่วยรับรองมาตรฐานของบทความและเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้รับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงงานให้ดียิ่งขึ้น (Martín, 2014)

4. การแลกเปลี่ยนความรู้ในชุมชนวิชาการ เนื่องจากการตีพิมพ์บทความวิจัยช่วยสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักวิจัยทั่วโลก ทำให้เกิดการนำแนวคิดหรือทฤษฎีจากที่อื่นมาปรับใช้และพัฒนาเพิ่มเติมในบริบทของตนเอง (Stoilescu & McDougall, 2010)

5. การสร้างชื่อเสียงและการยอมรับ เพราะนักวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมักได้รับการยอมรับจากชุมชนวิชาการ เปิดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการต่าง ๆ เช่น การประชุม การเป็นวิทยากร หรือที่ปรึกษา (ทรงภพ ขุนมธูรส, 2563)

6. เพิ่มโอกาสในการได้รับทุนวิจัยและการสนับสนุน กล่าวคือ การมีผลงานตีพิมพ์เป็นหลักฐานแสดงความสามารถและความเชี่ยวชาญของนักวิจัย ซึ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับทุนวิจัยและการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ (จำเนียร จวงตระกูล และคณะ, 2566)

การเขียนบทความวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในสาขาวิชาการและสังคมในวงกว้าง ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้พัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างยั่งยืน

การวางแผนการเขียนบทความวิจัย

การวางแผนการเขียนบทความวิจัยเป็นกระบวนการที่ต้องมีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การวิจัยสามารถสร้างความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าและสื่อสารผลลัพธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พรชนก ทองลาด, 2561) โดยกระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อวิจัยและปัญหาที่ต้องการแก้ไข จุดเริ่มต้นของการเขียนบทความวิจัยคือการกำหนดหัวข้อวิจัยที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง โดยนักวิจัยต้องระบุปัญหาหรือคำถามวิจัยที่ต้องการตอบผ่านการวิจัยนี้ การกำหนดหัวข้อที่ชัดเจนจะช่วยให้ นักวิจัยสามารถมุ่งเน้นไปที่ประเด็นสำคัญ และหลีกเลี่ยงการเสียเวลาในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้อง

2. การทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การทบทวนวรรณกรรมเป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างความเข้าใจ

ในบริบทของการวิจัย นักวิจัยต้องค้นหาและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างฐานความรู้ที่แข็งแกร่ง การทบทวนนี้ยังช่วยในการระบุช่องว่างของความรู้ที่ยังไม่ได้รับการศึกษา ซึ่งเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่

3. การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการวางกรอบสำหรับการทบทวนวรรณกรรม และการเลือกวิธีการวิจัยที่เหมาะสม วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจะช่วยให้ นักวิจัยสามารถเน้นการศึกษาในประเด็นที่ต้องการ และวางแผนการวิจัยให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย

4. การออกแบบวิธีการวิจัย หลังจากการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนถัดมาคือการออกแบบวิธีการวิจัยที่เหมาะสม โดยวิธีการวิจัยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ วิธีการนี้อาจแบ่งออกเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือวิธีการผสม ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการศึกษา

5. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากการออกแบบวิธีการวิจัยเสร็จสิ้น ขั้นตอนต่อมาคือการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ โดยนักวิจัยต้องมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและครบถ้วน การวิเคราะห์ข้อมูลต้องใช้เครื่องมือและเทคนิคที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สามารถตอบคำถามวิจัยได้อย่างชัดเจน

6. การเขียนบทความวิจัย เมื่อได้ข้อค้นพบจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว การเขียนบทความวิจัยเป็นขั้นตอนที่ต้องนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบที่เป็นระบบและชัดเจน โดยเริ่มจากการเขียนบทนำที่อธิบายถึงความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ และปัญหาที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงนำเสนอวิธีการวิจัย ผลการวิจัย การอภิปรายผล และการสรุปผลการวิจัยทั้งหมด

7. การทบทวนและปรับปรุงบทความ หลังจากเขียนบทความเสร็จแล้ว การทบทวนและปรับปรุงบทความเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญ นักวิจัยควรตรวจสอบบทความเพื่อหาข้อผิดพลาดและปรับปรุงให้เนื้อหามีความชัดเจน นอกจากนี้ยังควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อรับความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์

การบูรณาการขั้นตอนเหล่านี้เข้าด้วยกันจะช่วยให้ นักวิจัยสามารถผลิตบทความวิจัยที่มีคุณภาพสูง และเพิ่มโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อเสียง

โครงสร้างพื้นฐานของบทความวิจัย

บทความวิจัยเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่และสร้างการยอมรับในวงวิชาการ โครงสร้างของบทความวิจัยประกอบด้วยส่วนประกอบหลักหลายส่วน ซึ่งแต่ละส่วนมีบทบาทและความสำคัญเฉพาะตัว (Pyrzczak & Tcherni-Buzzeo ,2019) ดังนี้

1. หัวข้อและบทคัดย่อ (Title and Abstract) เป็นส่วนแรกthat ผู้อ่านและบรรณาธิการจะพบ โดยควรสื่อถึงเนื้อหาของงานวิจัยอย่างชัดเจน และกระชับบทคัดย่อ มีความสำคัญในการสรุปเนื้อหาหลักของบทความวิจัยอย่างครบถ้วนและเข้าใจง่าย ภายในบทคัดย่อควรประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ผลการวิจัยที่สำคัญ และข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะหลัก

ตัวอย่าง:

“การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยใช้การสำรวจเชิงปริมาณจาก

พนักงาน 300 คนในองค์กรขนาดกลาง ผลการวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ($r = 0.45, p < 0.01$) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี” (มาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม, 2563)

2. บทนำ (Introduction) เป็นส่วนที่สร้างความสนใจและให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาวิจัย โดยเริ่มต้นด้วยการระบุปัญหาหรือคำถามวิจัยที่ต้องการศึกษา อธิบายถึงความสำคัญและบริบทของปัญหา รวมทั้งทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงช่องว่างทางวิชาการและเหตุผลที่การวิจัยนี้มีความจำเป็น

ตัวอย่าง:

“ปัญหาความเครียดในที่ทำงานเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยมานาน ทว่าการศึกษาในบริบทของพนักงานในอุตสาหกรรมบริการยังมีน้อย งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความเครียดของพนักงานในภาคบริการ รวมถึงผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน” (ทรงภพ ชุมนธรัส, 2563)

3. วิธีการวิจัย (Methods) อธิบายถึงรูปแบบการวิจัย ประชากร และวิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่าง:

“การวิจัยนี้ใช้การสำรวจเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ซึ่งได้ทำการทดสอบความเชื่อถือได้ (Cronbach's Alpha = 0.87) แบบสอบถามถูกแจกจ่ายให้กับพนักงานในองค์กรขนาดใหญ่ 200 คนที่ถูกสุ่ม

ตัวอย่างแบบสุ่มอย่างมีระบบ ข้อมูลถูกวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบสมมติฐาน *t-test* และ ANOVA”

4. ผลการวิจัย (Results) นำเสนอผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเน้นผลลัพธ์ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถใช้ตาราง แผนภูมิ หรือกราฟเพื่อช่วยในการสื่อสารข้อมูล

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความพึงพอใจในงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ($r = 0.45, p < 0.01$) นอกจากนี้ยังพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานนานกว่ามีระดับความเครียดต่ำกว่ากลุ่มพนักงานใหม่ ($t = 2.34, p < 0.05$)”

5. การอภิปรายผล (Discussion) เป็นการตีความและวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้ โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีหรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบกับการวิจัยก่อนหน้านี้ ระบุข้อจำกัดของการวิจัย และเสนอแนะแนวทางการวิจัยในอนาคต

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีของ Herzberg เกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงาน อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้มีข้อจำกัดที่ขนาดตัวอย่างค่อนข้างจำกัด การศึกษาต่อไปควรขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมที่หลากหลายมากขึ้น”

6. สรุป และ ข้อเสนอแนะ (Conclusion and Recommendations) คือ การสรุปประเด็นสำคัญของงานวิจัยและเสนอแนะแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้หรือแนวทางการวิจัยต่อไป

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่สนับสนุนคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน องค์กรควรพิจารณาปรับปรุงนโยบายด้านสวัสดิการและการจัดการงานเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในงานและลดระดับความเครียดของพนักงาน”

7. บรรณานุกรม (References) คือการรวบรวมแหล่งข้อมูลที่ถูกอ้างอิงในบทความตามรูปแบบที่กำหนด เช่น APA 7th edition เพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง:

American Psychological Association. (2020). Publication manual of the American Psychological Association (7th ed.). APA.

โครงสร้างทั้งหมดนี้ช่วยให้บทความวิจัยเป็นระบบ สื่อสารข้อมูลวิชาการได้อย่างชัดเจน และได้รับการยอมรับในวงวิชาการ

การเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพ

การเขียนบทนำในบทความวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เนื่องจากบทนำเป็นส่วนแรกที่ผู้อ่านจะได้พบ และเป็นการแนะนำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงบริบทและความสำคัญของการวิจัยที่กำลังจะนำเสนอ (พรชนก ทองลาด, 2561) ดังนั้น การเขียนบทนำควรครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาอย่างถูกต้องและชัดเจน ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารแนวคิดและข้อมูลในบทความวิจัย การใช้ภาษาอย่างถูกต้องและชัดเจนจึงมีความสำคัญมาก การเขียนควรใช้ประโยคที่สั้น กระชับ และตรงประเด็น หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคที่ยาวหรือซับซ้อนเกินไป เพื่อป้องกันความสับสนของผู้อ่าน นอกจากนี้ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์หรือวลีที่มีความหมายหลากหลายและอาจทำให้ผู้อ่านตีความผิด การตรวจสอบ

การใช้ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการเว้นวรรคอย่างละเอียดจะช่วยให้บทความมีความเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย

2. การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสม การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความน่าเชื่อถือในบทความวิจัย คำศัพท์ที่เลือกใช้ควรสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและควรเป็นคำที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม หากมีการใช้คำศัพท์เทคนิค ควรให้คำอธิบายที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสาขานั้นเข้าใจได้ การใช้สำนวนที่เหมาะสมยังช่วยเสริมความน่าเชื่อถือและคุณภาพของบทความ ซึ่งจะเพิ่มความน่าเชื่อถือและความเป็นวิชาการของเนื้อหา

3. การหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการเขียนบทความวิจัย ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย เช่น การใช้ข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน การอ้างอิงที่ไม่ครบถ้วน หรือการจัดรูปแบบบทความที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถลดทอนความน่าเชื่อถือและคุณภาพของงานวิจัยได้ นักวิจัยควรตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และให้แน่ใจว่าการอ้างอิงมีความครบถ้วน การจัดรูปแบบบทความตามข้อกำหนดของวารสารหรือสำนักพิมพ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและเพิ่มโอกาสในการตีพิมพ์

4. การปรับปรุงบทความหลังจากการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นขั้นตอนสำคัญในการเพิ่มคุณภาพของบทความ การรับคำวิจารณ์ควรถือเป็นโอกาสในการปรับปรุงบทความ ผู้เขียนควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงตามคำแนะนำอย่างละเอียดและเป็นระบบ โดยการอ่านคำแนะนำทั้งหมดก่อนที่จะเริ่มแก้ไข และระบุประเด็นที่ต้องแก้ไขทีละประเด็นอย่างชัดเจน หากมีข้อเสนอแนะที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดของบทความ ควรอธิบายเหตุผลพร้อมข้อมูลสนับสนุนในการตอบกลับผู้ตรวจสอบ

การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพต้องใช้ความเอาใจใส่ในรายละเอียดและความมุ่งมั่นในการพัฒนาเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง การใช้ภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสม การหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่พบบ่อย และการปรับปรุงบทความหลังจากการตรวจสอบเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยเพิ่มคุณภาพและความน่าเชื่อถือให้กับบทความวิจัย

การอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรมในงานวิจัย

การอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการเขียนบทความวิจัยหรือเอกสารทางวิชาการ ทั้งสองมีบทบาทในการยืนยันแหล่งที่มาของข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี หรือข้อสรุปที่ถูกนำมาใช้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของงานเขียน (สุสิทธิ์ ธนธิติกร และ ญัษฐัฐ ธนธิติกร, 2021) การอ้างอิงและบรรณานุกรมไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับเนื้อหาของบทความ แต่ยังมีความสำคัญในการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องในวงวิชาการ (มาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม, 2563)

1) การอ้างอิง (Citation) การอ้างอิงคือการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลหรือแนวคิดที่ถูกนำมาใช้ในเนื้อหาของบทความวิจัย ตัวอย่างเช่น ในบทความวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้โซเชียลมีเดียต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ผู้เขียนอาจอ้างอิงงานวิจัยก่อนหน้านี้ว่า “Smith (2020) พบว่า การใช้โซเชียลมีเดียมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น” หรือ “(Smith, 2020)” ซึ่งการอ้างอิงนี้ทำให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าแนวคิดหรือข้อมูลที่ถูกกล่าวถึงมาจากแหล่งใด และยังสามารถติดตามแหล่งข้อมูลนั้นได้หากต้องการศึกษาเพิ่มเติม

การอ้างอิงช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับเนื้อหาที่เราเขียน เพราะแสดงให้เห็นว่าเราพึ่งพาแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และข้อมูลที่น่าเสนอนั้นผ่านการตรวจสอบและยอมรับจากวงการวิชาการแล้ว นอกจากนี้ การอ้างอิงยังป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยการให้เครดิตแก่ผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานหรือข้อมูลที่เรานำมาใช้

2) บรรณานุกรม (Bibliography) บรรณานุกรมคือรายการของแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่ถูกนำมาใช้ในการเขียนบทความวิจัย โดยจะปรากฏอยู่ที่ส่วนท้ายของบทความหรือเอกสาร ตัวอย่างเช่น ในบทความเดียวกันนี้ บรรณานุกรมอาจประกอบด้วยรายการเช่น

- Smith, J. (2020). *The effects of social media on adolescent behavior*. Journal of Youth Studies, 25(3), 123-145.

บรรณานุกรมนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามแหล่งข้อมูลที่เราอ้างอิงได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเพื่อการศึกษาต่อเนื่องหรือการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล บรรณานุกรมที่ครบถ้วนและถูกต้องยังช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัย เนื่องจากแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้ศึกษาและอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและเชื่อถือได้

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ้างอิงและบรรณานุกรม การอ้างอิงและบรรณานุกรมทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสมบูรณ์ให้กับงานวิจัย การอ้างอิงที่ปรากฏในเนื้อหาของบทความทำหน้าที่เชื่อมโยงข้อมูลในเนื้อหากับแหล่งที่มาเฉพาะเจาะจง เมื่อผู้อ่านเห็นการอ้างอิง เช่น “Smith (2020)” พวกเขาสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากบรรณานุกรมที่ท้ายบทความ ซึ่งจะระบุรายละเอียดเต็มของแหล่งที่มา เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือหรือบทความ และปีที่เผยแพร่

ตัวอย่างเช่น หากในบทความมีการอ้างอิงว่า “Smith (2020)” ผู้อ่านสามารถไปที่บรรณานุกรมเพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลนั้น เช่น ชื่อบทความทั้งหมด ปีที่ตีพิมพ์ และชื่อวารสารที่เกี่ยวข้อง การทำงานร่วมกันของการอ้างอิงและบรรณานุกรมนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องถึงในเนื้อหาได้ ซึ่งทำให้บทความมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้นไปด้วย

ตัวอย่างการทำงานร่วมกันของการอ้างอิงและบรรณานุกรม

สมมติว่าคุณกำลังเขียนบทความวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการออกกำลังกายต่อสุขภาพจิต และคุณต้องการอ้างอิงงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ไว้ก่อนหน้านี้ ในเนื้อหาของบทความ คุณอาจเขียนว่า:

“การศึกษาโดย Johnson และคณะ (2019) พบว่าการออกกำลังกายสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์กับการลดลงของอาการซึมเศร้าในผู้ใหญ่” หรือ “การออกกำลังกายสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์กับการลดลงของอาการซึมเศร้าในผู้ใหญ่ (Johnson et al., 2019)”

ในตัวอย่างนี้ การอ้างอิง “Johnson et al., 2019” ทำหน้าที่บอกผู้อ่านว่า ข้อมูลนี้มาจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในปี 2019 โดย Johnson และทีมของเขา

เพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่คุณอ้างอิงในบทความได้ คุณต้องจัดทำบรรณานุกรมที่ส่วนท้ายของบทความ บรรณานุกรมจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมรูปแบบเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่คุณอ้างอิง ในกรณีนี้ บรรณานุกรมสำหรับการอ้างอิงดังกล่าวอาจมีลักษณะดังนี้

- Johnson, M., Smith, A., & Lee, R. (2019). *Effects of regular exercise on mental health in adults*. *Journal of Health and Fitness*, 45(2), 134-150.

การอ้างอิง “Johnson et al., 2019” ในเนื้อหาบทความทำหน้าที่บอกผู้อ่านว่า ข้อมูลที่นักวิจัยใช้มาจากการศึกษาที่ทำโดย Johnson และคณะ ในปี 2019 อย่างไรก็ตาม การอ้างอิงนั้นไม่ได้ให้รายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ผู้อ่านที่สนใจสามารถเลื่อนไปดูในส่วนบรรณานุกรมของบทความ ซึ่งจะมีข้อมูลเต็มรูปแบบเกี่ยวกับการศึกษาที่ถูกอ้างอิง รวมถึงชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ตีพิมพ์ และหน้า การที่บรรณานุกรมมีรายละเอียดครบถ้วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามและเข้าถึงแหล่งข้อมูลนั้นได้ง่ายดาย

การอ้างอิงและบรรณานุกรมทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสมบูรณ์ของงานวิจัย การอ้างอิงเชื่อมโยงข้อมูลในเนื้อหา กับแหล่งที่มา ขณะที่บรรณานุกรมรวบรวมและจัดระเบียบแหล่งข้อมูลเหล่านั้นไว้ในที่เดียว การทำงานร่วมกันของทั้งสองส่วนนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามและตรวจสอบข้อมูลได้อย่างง่ายดาย ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่อง และรักษามาตรฐานวิชาการในงานวิจัย (Stoilescu & McDougall, 2010)

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์เป็นขั้นตอนสำคัญในการเผยแพร่งานวิจัย การเตรียมบทความให้สมบูรณ์ เลือกวารสารที่เหมาะสม และปฏิบัติตามข้อกำหนดของวารสารจะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการยอมรับและตีพิมพ์อย่างประสบความสำเร็จ (ชุลีกร ธนนิติกร, 2564) โดยมีข้อควรพิจารณาดังนี้

1. การเลือกวารสารวิชาการที่เหมาะสม เป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องเริ่มจากการศึกษาวารสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของบทความ ควรเลือกวารสารที่มีขอบเขตเนื้อหาตรงกับบทความและมีมาตรฐานการตรวจสอบที่น่าเชื่อถือ เช่น การตรวจสอบจาก Peer Review การพิจารณา Impact Factor หรือดัชนีชี้วัดอื่น ๆ ก็เป็นส่วนสำคัญในการประเมินความน่าเชื่อถือของวารสาร

2. การปรับปรุงบทความตามข้อเสนอแนะของบรรณาธิการ เมื่อบทความได้รับคำแนะนำจากบรรณาธิการ ควรทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเหล่านั้นอย่างรอบคอบ การปรับปรุงนี้อาจรวมถึงการเสริมข้อมูล การปรับโครงสร้างบทความ และการทำให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น การเปิดใจรับคำแนะนำและตอบกลับอย่างสุภาพจะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการตีพิมพ์

3. กระบวนการยื่นบทความและการตอบกลับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ หลังจากได้รับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ ควรตอบกลับอย่างรอบคอบ โดยเริ่มต้นด้วยการขอบคุณและอธิบายการแก้ไขที่ดำเนินการตามคำแนะนำ หากมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย ควรอธิบายเหตุผลอย่างสุภาพและให้ข้อมูลสนับสนุน

4. การเตรียมไฟล์และเอกสารประกอบสำหรับการส่งบทความ ตรวจสอบข้อกำหนดของวารสารอย่างละเอียด เช่น รูปแบบบทความ ขนาดไฟล์ และเอกสารประกอบอื่น ๆ เช่น Cover Letter และ Copyright Form การเตรียมไฟล์อย่างถูกต้องและครบถ้วนจะช่วยป้องกันความล่าช้าในกระบวนการพิจารณา

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ต้องอาศัยความรอบคอบและการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด การเลือกวารสารที่เหมาะสม การปรับปรุงบทความตามคำแนะนำ การตอบกลับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ

และการเตรียมไฟล์และเอกสารประกอบล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เลือก

แนวทางการเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์บทความวิจัย

การเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์บทความวิจัยเป็นขั้นตอนสำคัญที่ส่งผลต่อการยอมรับและการเผยแพร่ผลงานวิจัย แนวทางการเลือกวารสาร (Kajitnatitham, 2020) ดังนี้

1. **ความสอดคล้องกับสาขาวิชา:** ควรเลือกวารสารที่เน้นสาขาวิชาที่ตรงกับบทความวิจัย เช่น หากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ ก็ควรเลือกวารสารที่เน้นเรื่องการจัดการหรือธุรกิจเป็นหลัก
2. **ระดับของวารสาร:** พิจารณาเลือกวารสารตามระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือ วารสารที่มีการจัดอันดับ (impact factor) สูงจะมีความน่าเชื่อถือและการรับรองจากนักวิชาการในวงการเดียวกัน
3. **กลุ่มเป้าหมายของวารสาร:** เลือกวารสารที่มีผู้อ่านเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ตรงกับผลงานวิจัย เช่น วารสารที่เน้นนักวิจัยหรือผู้ปฏิบัติงานในสาขานั้น ๆ
4. **กระบวนการตรวจสอบบทความ (Peer Review Process):** ควรเลือกวารสารที่มีระบบการตรวจสอบบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) ที่เข้มงวด เพื่อยกระดับคุณภาพของบทความวิจัยและเพิ่มโอกาสในการยอมรับตีพิมพ์
5. **ความเร็วในการพิจารณาตีพิมพ์:** พิจารณาวารสารที่มีระยะเวลาการพิจารณาตีพิมพ์ที่เหมาะสมกับความต้องการ วารสารบางฉบับอาจใช้เวลาในการตรวจสอบ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมหากต้องการเผยแพร่ผลงานอย่างเร่งด่วน

6. **ข้อกำหนดและนโยบายการส่งบทความ:** ตรวจสอบข้อกำหนดและนโยบายของวารสารในการส่งบทความ เช่น รูปแบบการเขียน การอ้างอิง ขนาดของบทความ และค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์

7. **วารสารที่ได้รับการยอมรับในวงการ:** เลือกวารสารที่ได้รับการยอมรับในวงการวิชาการ เช่น วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลวิชาการที่สำคัญ เช่น Scopus, Web of Science หรือ TCI (ฐานข้อมูลวิชาการของไทย)

8. **วารสารแบบเปิด (Open Access) หรือปิด (Subscription-based):** พิจารณาวารสารเป็นแบบเปิดหรือแบบปิด หากเลือกวารสารแบบเปิด (Open Access) บทความจะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีโอกาสถูกอ้างอิงมากขึ้น แต่ก็อาจมีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์เพิ่มเติม

สภาพปัญหาจากการเขียนบทความวิจัยและกระบวนการตีพิมพ์

แม้ว่าการเขียนบทความวิจัยและการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการจะเป็นเป้าหมายสำคัญของนักวิจัยทุกระดับ แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่ายังมีอุปสรรคและความท้าทายจำนวนมากที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ โดยเฉพาะในบริบทของนักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งอาจยังขาดความพร้อมทั้งด้านทักษะ การสนับสนุน และความเข้าใจในระบบการเผยแพร่ทางวิชาการอย่างเป็นระบบ สภาพปัญหาสำคัญที่พบสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. **ความไม่เข้าใจในโครงสร้างและมาตรฐานของบทความวิจัย**
ทั้งนี้นักวิจัยจำนวนไม่น้อยยังขาดความเข้าใจในโครงสร้างของบทความวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น การเขียนบทนำที่มีความชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามวิจัยอย่างเป็นระบบ การอธิบายระเบียบวิธีวิจัยโดยละเอียด หรือการนำเสนอผลการวิจัยอย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ส่งผลให้บทความที่จัดทำขึ้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของวารสารและมีแนวโน้มถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นตอนการคัดกรองเบื้องต้น (Desk Reject)

2. ทักษะทางภาษาและการเขียนเชิงวิชาการยังไม่เข้มแข็ง เมื่อ

นักวิจัยต้องเขียนบทความโดยใช้ภาษาอังกฤษมักประสบปัญหาด้านการเลือกใช้คำศัพท์ เทคนิคการเขียนทางวิชาการ และการสร้างความชัดเจนในการนำเสนอประเด็นวิจัย ทำให้บทความขาดความลื่นไหลและความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ ยังพบว่าการแปลบทความจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยไม่มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ อาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนในสาระสำคัญและทำให้บทความถูกปฏิเสธจากวารสารระดับนานาชาติ

3. ขาดความรู้เกี่ยวกับการเลือกวารสารที่เหมาะสม เนื่องจากการ

เลือกวารสารที่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อวิจัย หรือมีเกณฑ์การพิจารณาที่ไม่เหมาะสมกับระดับของบทความ เป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่ทำให้บทความถูกปฏิเสธ นักวิจัยบางรายขาดข้อมูลเกี่ยวกับฐานข้อมูลวารสาร เช่น TCI, Scopus หรือ Web of Science และไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างวารสารแบบ peer-reviewed กับวารสารที่ไม่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (predatory journals)

4. การขาดประสบการณ์ในการตอบข้อเสนอแนะจากผู้ประเมิน

(Reviewer) กล่าวคือ กระบวนการ peer review เป็นหัวใจสำคัญของการตีพิมพ์บทความ แต่ผู้เขียนบทความหลายคนยังไม่สามารถตอบกลับข้อเสนอแนะอย่างมืออาชีพ เช่น การโต้แย้งข้อเสนอแนะโดยไม่มีหลักฐานการตอบแบบขาดความสุภาพ หรือการไม่ปรับเนื้อหาตามคำแนะนำ ทำให้บทความไม่ผ่านการพิจารณาในรอบถัดไป

5. ข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากร เนื่องจากการเขียนบทความ

วิจัยคุณภาพสูงต้องใช้เวลาและทรัพยากรจำนวนมาก ทั้งในด้านการทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์ข้อมูล การปรับแก้เนื้อหา และการชำระค่าตีพิมพ์ โดยเฉพาะวารสารนานาชาติที่มีค่าใช้จ่ายสูง นักวิจัยที่ไม่มีทุนสนับสนุนหรือมีภาระงานด้านอื่นจำนวนมากมักไม่สามารถทุ่มเทให้กับกระบวนการนี้ได้เต็มที่

6. ปัญหาด้านจริยธรรมในการวิจัยและการเขียน ยังคงพบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (plagiarism) หรือการอ้างอิงไม่ถูกต้องโดยไม่ได้เจตนาในกลุ่มนักวิจัยมือใหม่ รวมถึงการส่งบทความซ้ำซ้อนหลายวารสารพร้อมกัน ซึ่งถือเป็นการผิดจริยธรรมวิชาการและอาจทำให้ชื่อเสียงของนักวิจัยเสียหาย

7. การขาดระบบสนับสนุนจากองค์กรต้นสังกัด กล่าวคือ ในบางสถาบันยังไม่มีระบบพี่เลี้ยง (mentoring) หรือศูนย์สนับสนุนงานเขียนวิจัยที่เป็นระบบ เช่น การอบรมเขียนบทความเชิงวิชาการ การจัดบริการพิสูจน์อักษรทางวิชาการ หรือการสนับสนุนค่าตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ส่งผลให้นักวิจัยต้องดำเนินการทุกอย่างด้วยตนเอง ซึ่งอาจเกิดข้อผิดพลาดและลดทอนโอกาสในการตีพิมพ์ได้

สภาพปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเขียนบทความวิจัยและการตีพิมพ์ไม่ได้เป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลวิจัยมาเรียบเรียงเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายด้าน ทั้งการวางแผน การสื่อสารเชิงวิชาการ การตอบรับข้อเสนอแนะ และการเคารพในจริยธรรมทางวิชาการ การพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยโดยเฉพาะในกลุ่มสังคมศาสตร์ จึงควรคำนึงควบคู่กับการจัดระบบสนับสนุนในระดับสถาบัน เพื่อยกระดับคุณภาพการเผยแพร่งานวิจัยให้ทัดเทียมนานาชาติ

สรุป

การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการเป็นกระบวนการที่ท้าทายและสำคัญสำหรับนักวิจัย เนื่องจากต้องอาศัยการวางแผนอย่างละเอียด การเลือกใช้วิธีการวิจัยที่เหมาะสม และการสื่อสารผลการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารคุณภาพสูงไม่เพียงแต่แสดงถึงคุณภาพของงานวิจัย แต่ยังมีส่วนในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวงการวิชาการ กระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับบทความ แต่กระนั้น นักวิจัยต้องเผชิญกับความท้าทาย เช่น การเลือกวารสารที่เหมาะสม การปรับปรุงบทความตามคำแนะนำของบรรณาธิการ และการจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นสำหรับการส่งบทความ

ข้อเสนอแนะ:

1. การวางแผนและการเลือกหัวข้อวิจัยการกำหนดหัวข้อวิจัยควรมีความเฉพาะเจาะจงและเชื่อมโยงกับประเด็นทางทฤษฎีหรือปัญหาทางสังคมที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้การกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของบทความเป็นไปอย่างมีทิศทาง และสามารถวางแผนระเบียบวิธีวิจัยได้อย่างเหมาะสม

2. การทบทวนวรรณกรรมควรเลือกแหล่งอ้างอิงที่มีความทันสมัย มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อ และใช้การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (critical review) มากกว่าการสรุปข้อมูลแบบบรรยาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในประเด็นที่ศึกษาและชี้ให้เห็น “ช่องว่าง” (research gap) ที่เป็นที่มาของการวิจัย

3. องค์ประกอบของระเบียบวิธีวิจัยเนื้อหาส่วนนี้ควรมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

3.1 ลักษณะของการวิจัย (เช่น เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือผสมผสาน)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ระบุขนาด วิธีการสุ่ม และคุณลักษณะเฉพาะที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์

3.3 เครื่องมือวิจัย: อธิบายกระบวนการสร้าง พัฒนา และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (เช่น ค่าความเที่ยง ความเชื่อมั่น)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล: ระบุขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาที่ใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล: ระบุสถิติหรือวิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่ใช้ พร้อมเหตุผลประกอบการเขียนในส่วนนี้ควรใช้ภาษาที่ชัดเจน กระชับ และมีการอ้างอิงทฤษฎีหรือแหล่งที่มาตามหลักจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจและตรวจสอบกระบวนการวิจัยได้อย่างโปร่งใส

4. การเขียนผลการวิจัยและอภิปรายผลควรใช้การนำเสนอผลในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิประกอบการอธิบาย และเน้นการตีความเชิงเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการอภิปรายถึงความหมายของผลที่ได้ในบริบทของงานวิจัย เพื่อให้บทความมีความลุ่มลึกทางวิชาการ

5. การเลือกวารสารและการจัดเตรียมเอกสารผู้เขียนควรศึกษาแนวทางการรับบทความของวารสารแต่ละฉบับ เช่น รูปแบบการอ้างอิง ความยาวบทความ และขอบเขตของเนื้อหาที่รับพิจารณา พร้อมทั้งจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แบบฟอร์มการส่ง แบบฟอร์มจริยธรรม และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้ครบถ้วนตามข้อกำหนด เพื่อเพิ่มโอกาสในการพิจารณาอย่างรวดเร็วและราบรื่น

6. การตอบรับและปรับปรุงบทความตามคำแนะนำของผู้ประเมินควรเปิดใจรับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างสร้างสรรค์ และนำไปใช้ในการปรับปรุงบทความ โดยควรจัดทำ จดหมายตอบข้อเสนอแนะ (Response Letter) อย่างเป็นระบบ มีการระบุข้อเสนอแนะเป็นข้อ ๆ และอธิบายว่าได้มีการปรับแก้ในประเด็นใดบ้างอย่างชัดเจน

7. การรักษาจริยธรรมในการเขียนบทความควรหลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานผู้อื่นโดยไม่ได้อ้างอิง รวมถึงการอ้างแหล่งข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

หรือไม่ตรงกับเนื้อหา การให้เครดิตแก่แหล่งข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้องตามรูปแบบที่วารสารกำหนดจึงเป็นสิ่งจำเป็น

References

- Jamnean, J., Noppawong, K., Trakul Jitwatthakorn, & Phawach, K. (2023). Guidelines for writing academic articles for publication in academic journals for new scholars. *Journal of Marketing and Management, Rajamangala University of Technology Thanyaburi*, 10(1), 1–19.
- Chuleekorn, T., & Nattacharat, T. (2021). Strategies for writing research articles for publication in academic journals. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(12), 387–400.
- Songphop, K. (2020). Techniques for writing articles in Muang Boran Journal. *Sakthong Journal: Humanities and Social Sciences Journal*, 26(3), 1–15.
- Pornchanok, T. (2010). How to write research articles for publication? *Panyapiwat Journal*, 10(Special Issue), 279–291.
- American Psychological Association. (2020). Ethical principles of psychologists and code of conduct. <https://www.apa.org/ethics/code>
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (4th ed.). Sage.

- Huebner, T. (2015). Academic writing for graduate students: Essential tasks and skills, John M. Swales and Christine B. Feak. 2012. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press (418 pages). MANUSYA, 18, 113–115.
- Johnson, R. B. (2004). Peer review in academic publishing: Its meaning, benefits, and limitations. Educational Researcher, 33(7), 14–26.
- Kajitnatitham, M. (2020). Guidelines for writing an academic article. Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation, 9(1), 1–8.
- Lo, H.-Y., Liu, G.-Z., & Wang, T.-I. (2014). Learning how to write effectively for academic journals: A case study investigating the design and development of a genre-based writing tutorial system. Computers & Education, 78, 250–267.
- Martín, E. (2014). How to write a good article. Current Sociology, 62(7), 949–955.
- Obeagu, E., Obeagu, G., Igwe, M., Alum, E., Ogenyi, F., Ugwu, J., Ugwu, C., Okon, M., Eze, C., Jude Uchekchukwu, A., Eze, V., & P.C, U. (2023). Academic journal writing and types of journals. Academic Journal, 12, 205–213.
- Pyrzczak, F., & Tcherni-Buzzeo, M. (2019). Evaluating research in academic journals: A practical guide to realistic evaluation (7th ed.). Routledge.

Stoilescu, D., & McDougall, D. (2010). Starting to publish academic research as a doctoral student. *International Journal of Doctoral Studies*, 5, 79–92.